

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.998 van 14 augustus 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BEEK en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het rijk binnengekomen op 21 april 2006 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.
 2. Op 24 april 2006 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster diende een dringend beroep in op 24 april 2006. Zij werd gehoord op 15 juni 2006.
 3. Op 28 juni 2006 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoekster diende een schriftelijke verklaring in op 20 juli 2006 en werd op 17 april 2008 gehoord. Op 22 april 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 april 2008 aangetekend verzonden. _

2. Ten gronde.

1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoekster aan dat het gehoor bij het Commissariaat-generaal heel stroef verliep zoals werd opgemerkt tijdens het gehoor en genoteerd in het gehoorverslag, rekening dient gehouden te worden dat zij een analfabete huisvrouw is die zich niet met de geldzaken bezighield, zij wel degelijk in staat was om een aantal dorpen rondom haar dorp op te noemen, uit de bijgevoegde satellietfoto duidelijk blijkt dat er geen waterstroom vloeit door het dorp Mala'arab en het dorp bestaat uit twee, door een hoofdstraat gescheiden, delen en uit informatie blijkt dat de etnische zuiveringen zich destijds concentreerden in het oosten van Noord-Irak en verzoeksters dorp zich in het westen bevindt, zodat zij aldus voldoende heeft aangetoond uit Mala'arab afkomstig te zijn. Zij wijst erop dat ook de juiste antwoorden mee in overweging dienen genomen te worden. Verzoekster argumenteert dat indien men de peshmerga's beschouwt als een officiële ordedienst in Koerdisch gebied zij uiteraard geen beroep kan doen op bescherming vanwege de autoriteiten vermits de peshmerga's haar dochter hebben ontvoerd en deze groep niet vies is van afpersing en ontvoering zoals blijkt uit het verslag van Amnesty International.
2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, voert verzoekster aan dat over haar enkel een link is gekend met Mala'arab die echter wordt betwist door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zij argumenteert dat zij desalniettemin zal moeten teruggestuurd worden naar Mala'arab wat neerkomt op een erkenning van haar afkomst. Verzoekster verwijst naar de rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat de beschermingsstatus automatisch wordt toegekend voor mensen uit Centraal en Zuid-Irak en dat voor het Noorden de bescherming is aangewezen indien bij terugkeer niet kan gesteund worden op de lokale gemeenschap of familie, zoals in verzoeksters geval. Verzoekster wijst tevens op het reisadvies van de Federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken waaruit blijkt dat er ook spanningen zijn aan de Turks-Iraakse grens, zodat het 'stabiel en relatief' veilig karakter van Noord-Irak gebaseerd op verslagen uit 2006 en 2007 op de helling is komen te staan.
3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, en het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
4. Volgens verzoeksters verklaringen is zij christen van Armeense origine en afkomstig uit Mala-Arab, Noord-Irak (DVZ p. 13). Op 10 januari 2006 werd haar oudste dochter ontvoerd door peshmerga's en bij dit voorval kwam haar man om het leven. De "burgemeester" van het dorp was niet bereid om op te treden uit angst voor

represailles. Verzoekster en haar twee andere dochters konden aanvankelijk terecht bij een vriend in het dorp doch uit vrees voor zijn eigen leven verplichtte deze verzoekster terug te keren naar haar eigen huis. Hierna werd verzoekster opnieuw bedreigd en lastiggevallen. Verzoekster kon in geen andere dorpen terecht en begin april 2006 verliet zij met haar dochters haar dorp om via Istanbul in een vrachtwagen in Brussel terecht te komen. Behoudens haar dochters heeft verzoekster geen andere familie meer en alle identiteitsdocumenten werden haar door de smokkelaar ontnomen.

5. De Raad merkt vooreerst op dat hij zich bewust is van het feit dat in vele gemeenschappen alleenstaande vrouwen met jonge kinderen behoren tot een risicogroep. Doch het behoren tot een risicogroep en de kwetsbare positie van bepaalde groepen ontslaat de betrokkene niet van de bewijslast die in de eerste plaats rust van de kandidaat-vluchteling. De Raad stelt in casu vast dat verzoekster geen enkel begin van bewijs voorlegt van de gebeurtenissen, met name de ontvoering van haar dochter en het overlijden van haar echtgenoot. Vermits verzoekster beweert dat haar echtgenoot in 2006 overleed ziet de Raad niet in waarom zij niet minstens een overlijdensakte van haar echtgenoot kan voorleggen, temeer zij wel door de burens werd geholpen en er in haar beweerde dorp een burgemeester aanwezig blijkt te zijn. De Raad wijst erop dat van de kandidaat-vluchteling verwacht wordt dat hij/zij de stukken neerlegt waarover hij/zij kan of zou kunnen beschikken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoekster geen enkel begin van bewijs indient van haar identiteit, nationaliteit en afkomst noch van de identiteit, de nationaliteit en de afkomst van haar twee dochters. Het bewijs van identiteit en nationaliteit is een essentieel element in iedere procedure en verzoeksters verklaring dat de smokkelaar haar documenten (*identiteitskaart volgens verzoeksters verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken p. 6*) heeft afgenomen volstaat niet om het gebrek aan begin van bewijs van haar identiteit en nationaliteit te verklaren. Dit klemt des te meer nu verzoekster beweert afkomstig te zijn van Mala'arab en ook ter zitting stelt dat zij zich geen vervolging herinnert in het dorp en dit terwijl uit informatie in het administratief dossier duidelijk blijkt dat Mala'arab op de lijst staat van de Assyrisch-Chaldeeuwse dorpen die onder het regime van Saddam Hoessein werden vernietigd in 1988 (International Federation for Human Rights (fidh) : "Iraq: continuous and silent ethnic cleansing – Displaced persons in Iraqi Kurdistan and Iraqi refugees in Iran" p. 41). Zo verzoekster ter zitting haar bedenkingen uit over de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gebruikte documentatie/informatie dient te worden opgemerkt dat het rapport afkomstig is van twee gerenommeerde en onafhankelijke organisaties, met name "The International Alliance for Justice (AIJ)" en de "International Federation for Human Rights (fidh)" die gebruik gemaakt hebben van de vele getuigenissen ter plaatse, locale mensenrechtenorganisaties, locale niet-gouvernementele en gouvernementele organisaties (p.4) en voor de lijsten van verwoeste dorpen en verdwenen personen in de jaren '70 en '80 de informatie overnemen van de "Assyrian Democratic Movement", de organisatie bij uitstek die minutieus alle data en informatie bijhoudt en publiceert over de christelijke gemeenschappen in Irak. Vermits verzoekster op het ogenblik dat Mala'arab in 1988 werd verwoest meer dan twintig jaar oud was is het onmogelijk dat zij niets zou hebben gemerkt van de vernieling. Daarenboven wijst de Raad er nog op dat de repressie en terreur vanwege de Baath-partij tegen de Christelijke en de Koerdische gemeenschappen onvoorstelbare proporties aannamen dat het onmogelijk is dat verzoekster dit niet zou hebben gemerkt. Ook het gebrek aan kennis van de partij van Saddam Hoessein, met name de Baath-partij, kan niet verklaard worden door het feit dat verzoekster analfabeet is. Gelet op deze vaststellingen is de Raad van oordeel dat verzoekster niet afkomstig is uit Mala'arab en zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Irak. Het feit dat verzoekster enkel Badini spreekt, zoals ter terechtzitting wordt

opgemerkt, kan een aanwijzing zijn dat verzoekster afkomstig is uit Noord-Irak doch de Raad wijst erop dat Badini ook gesproken wordt in Turkije en Syrië, zoals wordt toegegeven ter zitting. Het feit dat verzoekster een aantal dorpen in de regio van Mala'arab kent wijzigd de voorgaande vaststellingen niet.

7. Gelet op de vaststelling dat verzoekster haar identiteit niet aantoont, en zij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Irak, kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoeksters afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is. Verzoeksters argument, te weten dat zij geen andere familie heeft dan haar twee dochters, verandert, voor zover al enig geloof kan worden gehecht aan deze bewering, de voorgaande vaststelling niet. Tot slot wijst de Raad nog op het louter declaratief karakter van zijn bevoegdheid, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus zonder dat daarbij een verwijderingsmaatregel wordt genomen.

De middelen worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 augustus 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M.-C. GOETHALS.